

บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในการบริหารจัดการป่าชุมชนในท้องถิ่น

กรณีศึกษา : องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครศรีธรรมราช

โสภี บริสุทธิ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติและบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในการบริหารจัดการป่าชุมชนในท้องถิ่น และศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติและบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในการบริหารจัดการป่าชุมชนในท้องถิ่น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา คือ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 128 ราย การศึกษาใช้วิธีการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t -test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA) และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นบันได (Stepwise)

ผลการศึกษาพบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่มีความรู้ ทัศนคติ และบทบาทในการบริหารจัดการป่าชุมชนในท้องถิ่นอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับปัจจัยที่มีผลต่อบทบาทในการบริหารจัดการป่าชุมชนในท้องถิ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ การฝึกอบรมเรื่องป่าชุมชน และการใช้ประโยชน์จากป่าชุมชน ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติในการบริหารจัดการป่าชุมชนในท้องถิ่น คือ ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน และรายได้ต่อเดือน และจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทัศนคติและบทบาท โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า ความรู้และทัศนคติไม่มีความสัมพันธ์กับบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในการบริหารจัดการป่าชุมชนในท้องถิ่น

จากการศึกษาแสดงให้เห็นว่า การส่งเสริมบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในการบริหารจัดการป่าชุมชนในท้องถิ่น จำเป็นจะต้องเน้นในเรื่องการจัดฝึกอบรม เพื่อให้ความรู้เรื่องป่าชุมชน และการบริหารจัดการป่าชุมชน และควรมีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารเรื่องป่าชุมชนผ่านสื่อประเภทต่าง ๆ ให้มากขึ้น เพื่อให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีทัศนคติที่ดีต่อการบริหารจัดการป่าชุมชน และมีความเข้าใจบทบาทและหน้าที่ของตนเอง ในการบริหารจัดการป่าชุมชนในท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น